

ХТО КЕРУЄ ГРОМАДСЬКИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ В УКРАЇНІ?

14 лютого 2017 року Комітет з ліквідації дискримінації щодо жінок (CEDAW) розглянув восьму періодичну доповідь України на своєму засіданні та надав державі заключні зауваження, серед яких рекомендації посилили участь жінок у громадському житті, в тому числі завдяки забезпеченню призначення жінок на відповідальні посади на національному та місцевому рівнях. У світлі цієї рекомендації, у рамках проекту ПРООН «Громадянське суспільство задля розвитку демократії та прав людини в Україні» фахівцями ГО «Лабораторія відкритих даних України» було проаналізовано, хто ж сьогодні очолює громадські організації в Україні.

DATA.GOV.UA
Самий державний веб-портал відкритих даних
(<https://goo.gl/H2ecRg>)

**6 ЧЕРВНЯ
2017 РОКУ**

**ЮРИДИЧНІ
ОСОБИ – ГРОМАДСЬКІ
ОРГАНІЗАЦІЇ**

(основний вид діяльності – «Діяльність інших громадських організацій», 94.99 за КВЕД-2010 або 91.33.0 за КВЕД-2005), реєстрація яких не була припинена та не перебуває в стані припинення.

ПІБ
прізвище,
ім'я,
по батькові

СТАТЬ

ПІБ закінчується на «-ВНА»

ПІБ закінчується на «-ИЧ» чи «-ІЧ»

Голови організацій із неукраїнським повним ім'ям, або із відсутнім по батькові, складають менше 1% від загальної кількості записів про громадські організації.

КОМЕНТАРІ ЕКСПЕРТІВ

Марфа Скорик,
директорка БО БТ «Київський
інститут гендерних досліджень»,
кандидат філософських наук

Щоб формувати власний порядок денний, жінкам потрібно хоча б 30% представництва і вище. Зараз цей показник «на межі».

Як бачимо, частка жіночого представництва в громадських об'єднаннях вища, ніж у партійному (11,5% за результатами місцевих виборів 2015 р.), парламентському представництві (10,4%), чи в бізнесі (22% усіх підприємств, але серед керівників великого бізнесу лише 6% жінок).

«Третій сектор» гендерно найчутливіший, порівняно з іншими сферами суспільства.

Надія Бабінська,
керівниця ГО «Лабораторія
відкритих даних України»

Так, жінок мало серед керівного складу громадських організацій, але ті одиниці, які є, часто стають лідерками всього громадського сектору України.

Це Ольга Айвзовська («Опора»), Олександра Матвійчук («Центр громадських свобод»), Тетяна Печончик («Центр інформації про права людини»), Оксана Романюк («Інститут масової інформації») та багато інших.

Громадський сектор почасти відіграє функцію соціальних ліфтів для жінок. Згадаємо народних депутаток Світлану Заліщук, Ганну Голко, які очолювали громадські ініціативи.

Микола Ябченко,
МФ «Український жіночий фонд»

На противагу до «скляної стелі», зараз у світі заговорили про «скляну скелю». Це феномен, коли до влади (або ж до керівництва) у часи кризи приходять жінки, тому що чоловіки усуваються від розв'язання проблем, а жінки готові брати на себе відповідальність.

Наразі діяльність організацій в Україні далеко не безхмарна, у багатьох сферах третього сектору відчутній брак фінансування, тому потрібно тяжко працювати.

Думаю, що навіть в існуючих організаціях відсоток жінок-керівниць найближчим часом буде зростати.